

чѣдиме на тѣхното редовно теченіе. Ами тамо колко чѣдно ще бѣде да гледаме божіето лице?

Савската царица като видѣла премѣдраго Соломона въ таквази слава, зачѣдилася: ами колколи повече ще са почуди, който са сподоби да гледа божіето лице, и да бѣди подобенъ съ бога! обаче да не мисли нѣкой какъ сѣществено ще бѣдиме подобни съ бога, но както звѣздите и мѣсаца пріемкатъ свѣтлина отъ солнечните зары, тѣй и нѣи като гледаме божіето лице, ще придобіеме нѣкоя часть отъ неговѣтъ неописаниѣ свѣтлинѣ, премѣдрость на ума си, благость на сърцето си, власть на волатъ си, радость на дѣшатъ си, и ще бѣдемъ самы като богове. Каквото е въз нѣкога Адамъ въ рай. Ще гледаме бога и ще са веселиме: обаче да не мисли нѣкой чи съ тѣлесны очи ще гледаме бога, но съ дѣшевны: защото тѣлесныте очи не ще имѣтъ таквази дерзость (кѣражіе) да гледатъ божіето лице. Тѣ ще гледатъ само челоуѣчеството христово, а божіето сѣщество не е възможно съ тѣхъ да го видиме: както дѣма дамаскинъ: бога челоуѣкомъ не възможно видѣти. Нити ще има тамо на нашето тѣло нѣкоя радость. Но колкото сега волѣзнока дѣшата кога е уранено тѣлото, толко и тога ще са радка тѣлото кога гледа дѣшата божіето лице. Тѣзи слава, която е наготвена за нашыте дѣшы, ще бѣди таквази, каквато е была днешната на таворскѣтъ горѣ, която не можиха да гледатъ апостолите, но паднаха на очите си видѣха толкози, колкото могатъ да видѣтъ тѣлесны очи. Но тога ще гледаме свободно божіето лице: защото ще има нашето тѣло нѣкое прославленіе, колкото прилича на неговото естество. И да нѣма нѣкой на това сѣмненіе: но знайте чи който са потрѣди тѣка на едно съ дѣшатъ, той ще има тамо слава и награжденіе (заплата). И да не мисли нѣкой чи тамо ще имаме предъ очите си прекрасны градины, цвѣта и дрѣги такива работы, каквото мыслатъ дрѣговѣрцыте, или каквото дѣматъ мохаметанцыте какъ тамо ще иматъ богаты трапезы съ различны цѣстіа, прекрасны момы ще имѣ слѣбватъ и дрѣги много тѣлесны сладости. Но не ще да има тамо нищо таквози: защото богъ тога ще прослави нашето тѣло съ чѣтыри дарованіа. Първо ще го направи негниюще като стекло, и безстрастно, да не иска нити цѣстіе, нити питіе, нити дрѣги тѣлесны работы. Нѣма да осѣща нити гладъ, нити жадность, нити пекъ, нити стѣдъ. Второ ще го просвѣти като слнцето, или като онаа свѣтлина, която видѣха днесъ апостолите на таворскѣтъ горѣ, въ христовото лице. Както дѣма писаніето: праведницы тако солнце просвѣтатса. Трето ще го направи вързо да може за едно магваніе да възлѣзни на небето и да слѣзни на землатъ. Както дѣма премѣдрый Соломонъ: праведницы яко искры по стѣелію потекѣтъ. А